Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 9 października 2014 r.

w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7222)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/709/UE)

(Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/251 z dnia 13 lutego 2015 r.	L 41	46	17.2.2015
►M2	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/558 z dnia 1 kwietnia 2015 r.	L 92	109	8.4.2015
►M3	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/820 z dnia 22 maja 2015 r.	L 129	41	27.5.2015
►M4	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1169 z dnia 14 lipca 2015 r.	L 188	45	16.7.2015
►M5	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1318 z dnia 29 lipca 2015 r.	L 203	14	31.7.2015
►M6	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1372 z dnia 7 sierpnia 2015 r.	L 211	34	8.8.2015
►M7	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1405 z dnia 18 sierpnia 2015 r.	L 218	16	19.8.2015
►M8	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1432 z dnia 25 sierpnia 2015 r.	L 224	39	27.8.2015
►M9	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1783 z dnia 1 października 2015 r.	L 259	27	6.10.2015
►M10	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2433 z dnia 18 grudnia 2015 r.	L 334	46	22.12.2015
►M11	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/180 z dnia 9 lutego 2016 r.	L 35	12	11.2.2016
►M12	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/464 z dnia 29 marca 2016 r.	L 80	36	31.3.2016
►M13	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/857 z dnia 27 maja 2016 r.	L 142	14	31.5.2016
►M14	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1236 z dnia 27 lipca 2016 r.	L 202	45	28.7.2016
►M15	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1372 z dnia 10 sierpnia 2016 r.	L 217	38	12.8.2016
►M16	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1405 z dnia 22 sierpnia 2016 r.	L 228	33	23.8.2016

►**M17**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1441 z dnia 30 sierpnia 2016 r.	L 234	12	31.8.2016
►**M18**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1771 z dnia 30 września 2016 r.	L 270	17	5.10.2016
►**M19**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1900 z dnia 26 października 2016 r.	L 293	46	28.10.2016
►**M20**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2218 z dnia 7 grudnia 2016 r.	L 334	40	9.12.2016

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 9 października 2014 r.

w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7222)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/709/UE)

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszej decyzji ustanawia się środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w państwach członkowskich lub na ich obszarach, jak określono w załączniku (zainteresowane państwa członkowskie).

Niniejsza decyzja ma zastosowanie bez uszczerbku dla planów zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacjach zdziczałych świń w zainteresowanych państwach członkowskich zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE.

Artykuł 2

Zakaz wysyłania z niektórych obszarów wymienionych w załączniku żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów zawierających wieprzowinę, a także przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń

Zainteresowane państwa członkowskie zakazują:

a) wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV;

b) wysyłania przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV;

c) wysyłania przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów zawierających wieprzowinę z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV;

d) wysyłania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV.

Artykuł 3

Odstępstwo od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II

▼M10

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. a) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę żywych świń z gospodarstwa znajdującego się na obszarach wymienionych w załączniku część II do innych obszarów na terytorium tego samego państwa członkowskiego lub obszarów wymienionych w załączniku część II lub III innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

▼B

1) świnie przebywały w tym gospodarstwie przez okres co najmniej 30 dni lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV; oraz

2) świnie zostały poddane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzonym — z wynikiem ujemnym — na próbkach pobranych w okresie 15 dni przed datą przemieszczenia zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji, zaś w dniu wysyłki urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne pod kątem afrykańskiego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji Komisji 2003/422/WE ([1]); lub

3) świnie pochodzą z gospodarstwa:

a) które co najmniej dwa razy do roku, w odstępach co najmniej 4 miesięcy, było poddawane inspekcjom właściwego organu weterynaryjnego, które:

(i) były zgodne z wytycznymi i procedurami określonymi w rozdziale IV załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(ii) obejmowały badanie kliniczne i pobranie próbek, w ramach których świnie w wieku powyżej 60 dni zostały poddane testom laboratoryjnym zgodnie z procedurami kontrolnymi i dotyczącymi pobierania prób określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(iii) sprawdzały, czy zastosowano środki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE;

b) które wdrożyło ustanowione przez właściwy organ wymogi bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

▼M10

4) do wysyłki żywych świń do obszarów wymienionych w załączniku część II lub III w innych państwach członkowskich zastosowanie mają następujące dodatkowe wymogi:

a) świnie spełniają wszelkie inne stosowne gwarancje zdrowia zwierząt w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego tranzytu oraz właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przed przemieszczeniem tych zwierząt;

b) państwo członkowskie pochodzenia bezzwłocznie informuje Komisję i inne państwa członkowskie o gwarancjach zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o którym mowa w lit. a);

([1]) Decyzja Komisji 2003/422/WE z dnia 26 maja 2003 r. zatwierdzająca podręcznik diagnostyczny dotyczący afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 143 z 11.6.2003, s. 35).

▼M10

c) ustanowiona jest procedura odrębnego przesyłania zgodna z art. 16a pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w celu zapewnienia, by zwierzęta przemieszczane zgodnie z dodatkowymi wymogami przewidzianymi w lit. a) były przewożone w sposób bezpieczny i nie były następnie przemieszczane do innego państwa członkowskiego;

d) w odniesieniu do żywych świń, które spełniają dodatkowe wymagania pkt 4 niniejszego artykułu, do odpowiedniego świadectwa zdrowia dla świń, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG, dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

„Świnie zgodne z art. 3 decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE.”

Artykuł 3a

Odstępstwo od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część III

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. a) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część III do innych obszarów wymienionych w części II na terytorium tego samego państwa członkowskiego lub do innych obszarów wymienionych w załączniku część II lub III innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

1) świnie pochodzą z gospodarstwa o odpowiednim poziomie bezpieczeństwa biologicznego zatwierdzonego przez właściwy organ, gospodarstwo jest pod nadzorem właściwego organu, a świnie te spełniają wymogi określone w art. 3 pkt 1 oraz pkt 2 albo 3;

2) świnie znajdują się w środku obszaru o promieniu co najmniej trzech kilometrów, w którym wszystkie zwierzęta w gospodarstwach spełniają wymogi określone w art. 3 pkt 1 oraz w pkt 2 albo 3;

3) właściwy organ gospodarstwa wysyłki musi w odpowiednim czasie poinformować właściwy organ gospodarstwa przeznaczenia o zamiarze wysłania świń, a właściwy organ gospodarstwa przeznaczenia musi poinformować właściwy organ gospodarstwa wysyłki o nadejściu przesyłki świń;

4) przewóz świń wewnątrz obszarów znajdujących się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III oraz przez obszary znajdujące się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III musi odbywać się określonymi z góry trasami przewozu, a pojazdy używane do transportu świń muszą być czyszczone, w razie potrzeby poddawane dezynsekcji i dezynfekcji jak najszybciej po rozładunku;

5) do wysyłki żywych świń do obszarów wymienionych w załączniku część II lub III w innych państwach członkowskich zastosowanie mają następujące dodatkowe wymogi:

a) świnie spełniają wszelkie inne stosowne gwarancje zdrowia zwierząt w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego tranzytu oraz właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przed przemieszczeniem tych zwierząt;

▼M10

b) państwo członkowskie pochodzenia bezzwłocznie informuje Komisję i inne państwa członkowskie o gwarancjach zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o którym mowa w lit. a), oraz zatwierdza wykaz gospodarstw, które spełniają gwarancje zdrowia zwierząt;

c) ustanowiona jest procedura odrębnego przesyłania zgodna z art. 16a pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w celu zapewnienia, by zwierzęta przemieszczane zgodnie z dodatkowymi wymogami przewidzianymi w lit. a) były przewożone w sposób bezpieczny i nie były następnie przemieszczane do innego państwa członkowskiego;

d) w odniesieniu do żywych świń, które spełniają wszystkie warunki niniejszego artykułu, do odpowiedniego świadectwa zdrowia dla świń, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG, dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

„Świnie zgodne z art. 3a decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE.”

▼B

Artykuł 4

Odstępstwo od zakazu wysyłania przesyłek żywych świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju z obszarów wymienionych w załączniku część III oraz wysyłania przesyłek mięsa wieprzowego, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych uzyskanych z takich świń

▼M10

Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 2 lit. a) i c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę do natychmiastowego uboju żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część III do innych obszarów na terytorium tego samego państwa członkowskiego lub obszarów wymienionych w załączniku część II lub III innego państwa członkowskiego, w przypadku gdy istnieją ograniczenia logistyczne dotyczące możliwości ubojowych w rzeźniach zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z art. 12 znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część III, pod warunkiem że:

▼B

1) świnie przebywały w tym gospodarstwie przez okres co najmniej 30 dni lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV;

2) świnie te spełniają wymogi określone w art. 3 ust. 1 i 2 lub 3;

3) świnie przewożone są do natychmiastowego uboju bezpośrednio, bez zatrzymywania lub rozładunku, do rzeźni zatwierdzonej zgodnie z art. 12 oraz specjalnie wyznaczonej do tego celu przez właściwy organ;

4) właściwy organ odpowiedzialny za rzeźnię został poinformowany przez właściwy organ wysyłający o zamiarze wysłania świń i powiadamia właściwy organ wysyłający o ich przybyciu;

5) po przybyciu do rzeźni świnie te są trzymane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń oraz poddawane są ubojowi w dniu, w którym ubojowi poddawane są wyłącznie te świnie z obszarów wymienionych w załączniku część III;

▼B

6) przewóz świń do rzeźni wewnątrz obszarów znajdujących się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III oraz przez obszary znajdujące się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III odbywa się określonymi z góry trasami przewozu, a pojazdy używane do transportu świń są czyszczone, w razie potrzeby poddawane dezynsekcji i dezynfekcji jak najszybciej po rozładunku;

7) zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, by świeże mięso wieprzowe, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskane z tych świń:

a) były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12;

b) były oznakowane zgodnie z art. 16;

c) były wprowadzane do obrotu wyłącznie na terytorium tego państwa członkowskiego;

8) zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, by produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego uzyskane z tych świń zostały poddane obróbce w odrębnym systemie produkcji zatwierdzonym przez właściwy organ, który dopilnowuje, by produkt pochodny uzyskany z tych świń nie stwarzał żadnego ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

9) zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie poinformuje Komisję o przyznaniu odstępstwa zgodnie z niniejszym artykułem i przekazuje nazwę(-y) i adres(-y) rzeźni zatwierdzonej(-ych) na mocy niniejszego artykułu;

▼M10

10) do wysyłki żywych świń do obszarów wymienionych w załączniku część II lub III w innych państwach członkowskich zastosowanie mają następujące dodatkowe wymogi:

a) świnie spełniają wszelkie inne stosowne gwarancje zdrowia zwierząt w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego tranzytu oraz właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przed przemieszczeniem tych zwierząt;

b) państwo członkowskie pochodzenia bezzwłocznie informuje Komisję i inne państwa członkowskie o gwarancjach zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o którym mowa w lit. a), oraz zatwierdza wykaz gospodarstw spełniających gwarancje zdrowia zwierząt;

c) ustanowiona jest procedura odrębnego przesyłania zgodna z art. 16a pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w celu zapewnienia, by zwierzęta przemieszczane zgodnie z dodatkowymi wymogami przewidzianymi w lit. a) były przewożone w sposób bezpieczny i nie były następnie przemieszczane do innego państwa członkowskiego;

d) w odniesieniu do żywych świń, które spełniają wszystkie warunki niniejszego artykułu, do odpowiedniego świadectwa zdrowia dla świń, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG, dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

▼M10

„Świnie zgodne z art. 4 decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE.”

▼B

Artykuł 5

Odstępstwo od zakazu wysyłania z obszarów wymienionych w załączniku część III przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część III wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, pod warunkiem że produkty te:

a) zostały pozyskane od świń, które były utrzymywane od urodzenia w gospodarstwie znajdującym się poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12; lub

b) zostały pozyskane od świń, które spełniają wymogi określone w art. 3 ust. 1 i 2 lub 3, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające zostały wyprodukowane, były przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12; lub

c) zostały wyprodukowane i przetworzone zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12.

Artykuł 6

Odstępstwo od zakazu wysyłania z obszarów wymienionych w załączniku część IV przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część IV wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, pod warunkiem że produkty te:

a) zostały pozyskane od świń, które były utrzymywane od urodzenia w gospodarstwie znajdującym się poza obszarami wymienionymi w załączniku, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12; lub

b) zostały wyprodukowane i przetworzone zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12.

▼B

Artykuł 7

Odstępstwo od zakazu wysyłania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu określonego w art. 2 lit. d) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie produktów pochodnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ([1]), uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV, pod warunkiem że te produkty uboczne zostały poddane obróbce, która gwarantuje, że produkty pochodne nie stwarzają żadnego ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.

▼M2

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. d) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń innych niż zdziczałe, w tym nieprzetworzonych martwych zwierząt z gospodarstw lub tusz z rzeźni zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część III, do zakładu przetwórczego, spalarni lub współspalarni, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdujących się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III, pod warunkiem że:

▼B

a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pochodzą z gospodarstw lub rzeźni znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część III, na których nie wystąpiło ognisko afrykańskiego pomoru świń w okresie co najmniej 40 dni przed datą wysyłki;

b) każdy samochód ciężarowy i inny pojazd, który jest używany do przewozu tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, został indywidualnie zarejestrowany przez właściwy organ zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, oraz:

   (i) zakryty i zabezpieczony przed wyciekiem przedział do transportu tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego został skonstruowany w sposób umożliwiający jego skuteczne oczyszczanie i dezynfekcję, a konstrukcja podłóg ułatwiała odprowadzanie i zbieranie cieczy;

   (ii) wniosek o rejestrację samochodu ciężarowego i innych pojazdów zawiera dowód na to, że dany samochód ciężarowy lub pojazd były poddawane regularnym kontrolom technicznym z wynikiem pozytywnym;

   (iii) każdy samochód ciężarowy musi być wyposażony w system nawigacji satelitarnej w celu określenia jego lokalizacji w czasie rzeczywistym. Operator transportu umożliwia właściwemu organowi kontrolę w czasie rzeczywistym ruchu samochodu ciężarowego i utrzymuje rejestry elektroniczne tego ruchu przez co najmniej 2 miesiące;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

▼B

c) po załadunku przedział do transportu tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego zostaje zaplombowany przez urzędowego lekarza weterynarii. Wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii może złamać plombę i zastąpić ją nową. Każdy załadunek lub zastąpienie plomby zgłasza się właściwemu organowi;

d) zakazany jest wszelki wjazd samochodów ciężarowych lub pojazdów do gospodarstw, w których utrzymywane są świnie, a właściwy organ zapewnia zbiórkę tusz wieprzowych;

e) transport do wyżej wymienionych zakładów odbywa się bezpośrednio wyłącznie do tych zakładów, bez zatrzymywania się na trasie zatwierdzonej przez właściwy organ, od wyznaczonego punktu dezynfekcji przy wyjeździe z obszaru wymienionego w załączniku część III. W wyznaczonym punkcie dezynfekcji samochody ciężarowe i pojazdy muszą zostać poddane należytemu czyszczeniu i dezynfekcji pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii;

f) każdej przesyłce produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego towarzyszy należycie wypełniony dokument handlowy, o którym mowa w rozdziale III załącznika VIII do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 ([1]). Urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zakład przetwórczy miejsca przeznaczenia musi potwierdzić każde przybycie właściwemu organowi, o którym mowa w lit. b) ppkt (iii);

g) po wyładowaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego samochód ciężarowy lub pojazd oraz wszelkie inne urządzenia używane w transporcie tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, które mogą być skażone, zostają oczyszczone, zdezynfekowane i, w razie potrzeby, poddane dezynsekcji w całości na zamkniętym obszarze zakładu przetwórczego pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Zastosowanie ma art. 12 lit. a) dyrektywy 2002/60/WE;

h) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są przetwarzane bezzwłocznie. Wszelkie składowanie w zakładzie przetwórczym jest zakazane;

i) właściwy organ dopilnowuje, aby wysyłka produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nie przekraczała odnośnych dziennych zdolności przetwórczych zakładu przetwórczego;

j) przed pierwszą wysyłką z załącznika część III właściwy organ zapewnia przeprowadzenie koniecznych uzgodnień z odpowiednimi organami w rozumieniu lit. c) załącznika VI do dyrektywy 2002/60/WE w celu zapewnienia planu na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, systemu hierarchii służbowej i pełnej współpracy służb w przypadku wypadków podczas transportu, poważnej awarii samochodu ciężarowego lub pojazdu lub jakichkolwiek oszukańczych działań operatora. Operatorzy samochodów ciężarowych niezwłocznie powiadamiają właściwy organ o każdym wypadku lub awarii samochodu ciężarowego lub pojazdu.

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

▼B

Artykuł 8

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku

▼M10

1. Nie naruszając przepisów art. 3, 3a i 4, zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby żywe świnie nie były wysyłane z ich terytoriów do innych państw członkowskich i państw trzecich, chyba że te żywe świnie pochodzą z:

▼B

a) spoza obszarów wymienionych w załączniku;

b) z gospodarstwa, do którego w okresie co najmniej 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę nie wprowadzano żywych świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu określonego w ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie żywych świń z gospodarstwa położonego na obszarze wymienionym w załączniku część I, o ile te żywe świnie spełniają następujące warunki:

a) przebywały w tym gospodarstwie nieprzerwanie przez okres co najmniej 30 dni przed datą wysyłki lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą wysyłki nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku;

b) pochodzą z gospodarstwa, które wdraża ustanowione przez właściwy organ wymogi bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

c) zostały poddane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzonym — z wynikiem ujemnym — na próbkach pobranych w okresie 15 dni przed datą przemieszczenia zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji, zaś w dniu wysłania urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne pod kątem afrykańskiego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji 2003/422/WE; lub

d) pochodzą z gospodarstwa, w którym co najmniej dwa razy w roku, w odstępie co najmniej 4 miesięcy, odbywały się inspekcje właściwego organu weterynaryjnego, które:

(i) były zgodne z wytycznymi i procedurami określonymi w rozdziale IV załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(ii) obejmowały badanie kliniczne i pobranie próbek, w ramach których świnie w wieku powyżej 60 dni zostały poddane testom laboratoryjnym zgodnie z procedurami kontrolnymi i dotyczącymi pobierania prób określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(iii) sprawdzały, czy zastosowano środki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE.

▼B

3. W przypadku przesyłek żywych świń spełniających warunki odstępstwa przewidziane w ust. 2, dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie do odpowiednich dokumentów weterynaryjnych lub świadectw zdrowia, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG oraz w art. 3 ust. 1 decyzji 93/444/EWG:

„Świnie zgodne z art. 8 ust. 2 decyzji 2014/709/UE (*).

(*) Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63.”
.

▼M10

Artykuł 9

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i państw trzecich przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków pobranych od świń z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby z jego terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek zawierających następujące towary:

a) nasienie trzody chlewnej, chyba że nasienie to zostało pobrane od knurów dawców trzymanych w zatwierdzonym punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG ([1]), położonym poza obszarami wymienionymi w częściach II, III i IV załącznika do niniejszej decyzji;

b) komórki jajowe i zarodki trzody chlewnej, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od samic świń trzymanych w gospodarstwach zgodnych z art. 8 ust. 2 i położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV, a zarodki uzyskane metodą *in vivo* zostały poczęte w wyniku sztucznego unasienniania lub zarodki uzyskane metodą *in vitro* zostały poczęte w wyniku zapłodnienia nasieniem spełniającym warunki określone w lit. a) niniejszego ustępu.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w niniejszym artykule ust. 1 lit. a) oraz w art. 2 lit. b) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie przesyłek nasienia trzody chlewnej, pod warunkiem że nasienie to pobrano od knurów dawców utrzymywanych w punkcie pobierania nasienia zatwierdzonym zgodnie z art. 3 lit. a) dyrektywy 90/429/EWG, z zastosowaniem wszystkich odpowiednich norm bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, zlokalizowanym na obszarach wymienionych w częściach II i III załącznika do niniejszej decyzji, do obszarów wymienionych w załączniku część II lub III tego samego państwa członkowskiego lub innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

a) przesyłki nasienia trzody chlewnej spełniają wszelkie inne stosowne gwarancje zdrowia zwierząt w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przed wysyłką danej przesyłki nasienia;

([1]) Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62).

▼M10

b) państwo członkowskie pochodzenia bezzwłocznie informuje Komisję i inne państwa członkowskie o gwarancjach zdrowia zwierząt, o których mowa w lit. a);

c) knury dawcy spełniają wymogi określone w art. 3 pkt 1 oraz pkt 2 albo 3;

d) knury dawcy zostały poddane z negatywnym wynikiem indywidualnemu badaniu identyfikacji czynnika chorobotwórczego przeprowadzonemu w ciągu pięciu dni przed dniem pobrania nasienia do wysyłki, a kopia wyników badania jest załączona do świadectwa zdrowia zwierząt towarzyszącego przesyłce nasienia;

e) do odpowiednich świadectw zdrowia zwierząt, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 90/429/EWG, dodaje się dodatkowe poświadczenie w brzmieniu:

„Nasienie trzody chlewnej zgodne z art. 9 decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylającej decyzję wykonawczą 2014/178/UE.”

▼B

Artykuł 10

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby z ich terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń, chyba że te produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego uzyskano ze świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i do państw trzecich produktów pochodnych uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV, pod warunkiem że:

a) te produkty uboczne zostały poddane obróbce, która gwarantuje, że produkt pochodny uzyskany ze świń nie stwarza żadnego ryzyka, jeżeli chodzi o afrykański pomór świń;

b) przesyłkom produktów pochodnych towarzyszy dokument handlowy wystawiony zgodnie z rozdziałem III załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

Artykuł 11

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich świeżej wieprzowiny oraz niektórych surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby przesyłki świeżej wieprzowiny ze świń pochodzących z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku oraz surowe wieprzowe

▼B

wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z mięsa tych świń lub zawierające mięso z tych świń nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani państw trzecich, z wyjątkiem przypadków, gdy taką wieprzowinę wyprodukowano ze świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III lub IV.

▼M1

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie, na których terytoriach położone są obszary wymienione w załączniku część II, III lub IV, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej wieprzowiny, o której mowa w ust. 1, oraz surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskano ze świń, które od urodzenia były trzymane w gospodarstwach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV, a świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne są produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie, na których terytoriach położone są obszary wymienione w załączniku część II, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej wieprzowiny, o której mowa w ust. 1, oraz surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskano ze świń, które spełniają wymogi określone w art. 3 ust. 1 i 2 lub 3.

▼B

Artykuł 12

Zatwierdzanie rzeźni, zakładów rozbioru i zakładów przetwórstwa mięsnego do celów art. 4, 5 i 6 oraz art. 11 ust. 2

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zatwierdza do celów art. 4, 5 i 6 oraz art. 11 ust. 2 tylko te rzeźnie, zakłady rozbioru i zakłady przetwórstwa mięsnego, w których świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierające, o ile to mięso, wyroby i produkty kwalifikują się do wysyłania do innych państw członkowskich i państw trzecich na zasadzie odstępstw określonych w art. 4 do 6 oraz art. 11 ust. 2, są produkowane, przechowywane i przetwarzane osobno od innych produktów składających się ze świeżej wieprzowiny lub ją zawierających oraz osobno od surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, gdy ta wieprzowina pochodzi ze świń pochodzących lub sprowadzanych z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku, inne niż zatwierdzone zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 13

Odstępstwo od zakazu wysyłania świeżej wieprzowiny oraz niektórych surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

Na zasadzie odstępstwa od art. 11 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część II, III lub IV do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej

▼B

wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te produkty:

a) były produkowane i przetwarzane zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE;

b) podlegają certyfikacji weterynaryjnej zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/99/WE;

c) posiadają stosowne świadectwo zdrowia w handlu wewnątrzunijnym określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 599/2004, a w części II świadectwa znajduje się następujący wpis:

„Produkty zgodne z decyzją wykonawczą Komisji nr 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

_____

(*) Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63.”

.

Artykuł 14

Informacje dotyczące art. 11, 12 i 13

Co sześć miesięcy od daty niniejszej decyzji państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim aktualny wykaz zatwierdzonych zakładów, o których mowa w art. 12, oraz wszelkie informacje dotyczące stosowania art. 11, 12 i 13.

Artykuł 15

Środki dotyczące żywych zdziczałych świń, świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa zdziczałych świń lub zawierających takie mięso

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) żywe zdziczałe świnie z obszarów wymienionych w załączniku nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

b) do innych państw członkowskich lub na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego nie były wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku przesyłki świeżego mięsa zdziczałych świń, surowych wyrobów mięsnych ani produktów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie przesyłek świeżego mięsa zdziczałych świń, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających z obszarów wymienionych w załączniku część I do innych obszarów terytorium tego samego państwa członkowskiego niewymienionych w załączniku, pod warunkiem że te zdziczałe świnie zostały zbadane zgodnie z procedurami diagnostycznymi określonymi w rozdziale VI część C i D załącznika do decyzji 2003/422/WE, a wyniki tych badań były ujemne.

▼B

Artykuł 16

Specjalny znak jakości zdrowotnej i wymagania w zakresie certyfikacji świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych objętych zakazem, o którym mowa w art. 2, art. 11 ust. 1 i art. 15 ust. 1

Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby świeże mięso, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne objęte zakazami, o których mowa w art. 2, art. 11 ust. 1 i art. 15 ust. 1, były oznakowane specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, który nie ma kształtu owalnego i nie można go pomylić ze:

a) znakiem identyfikacyjnym dla surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, określonym w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;

b) znakiem jakości zdrowotnej dla świeżej wieprzowiny określonym w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

▼M10

Artykuł 16a

Procedura odrębnego przesyłania

Właściwy organ zapewnia, by procedura odrębnego przesyłania spełniała następujące wymogi:

1) każdy samochód ciężarowy i inne pojazdy, które są używane do przewozu żywych świń, zostały:

   a) indywidualnie zarejestrowane przez właściwy organ państwa członkowskiego wysyłki do celów transportu żywych świń z zastosowaniem procedury odrębnego przesyłania;

   b) zaplombowane przez urzędowego lekarza weterynarii po załadunku; wyłącznie urzędnik właściwego organu może złamać plombę i zastąpić ją nową; każdy załadunek lub zastąpienie plomby muszą zostać zgłoszone właściwemu organowi;

2) transport odbywa się:

   a) bezpośrednio, bez zatrzymywania;

   b) trasą zatwierdzoną przez właściwy organ;

3) urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za gospodarstwo przeznaczenia musi potwierdzić każde przybycie właściwemu organowi miejsca pochodzenia;

4) po wyładowaniu żywych świń samochód ciężarowy lub pojazd oraz wszelkie inne urządzenia używane przy transporcie tych świń są oczyszczane i dezynfekowane w całości na zamkniętym obszarze miejsca przeznaczenia pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Zastosowanie ma art. 12 lit. a) dyrektywy 2002/60/WE;

5) przed pierwszą wysyłką z obszarów wymienionych w załączniku część III właściwy organ miejsca pochodzenia zapewnia istnienie koniecznych uzgodnień z odpowiednimi organami w rozumieniu lit. c) załącznika VI do dyrektywy 2002/60/WE w celu zapewnienia planu awaryjnego, systemu hierarchii służbowej i pełnej współpracy służb w przypadku wypadków podczas transportu, poważnej awarii

▼M10

samochodu ciężarowego lub innego pojazdu lub jakichkolwiek oszukańczych działań operatora. Operatorzy samochodów ciężarowych niezwłocznie powiadamiają właściwy organ o każdym wypadku lub poważnej awarii samochodu ciężarowego lub pojazdu.

▼B

Artykuł 17

Wymagania dotyczące gospodarstw i środków transportu na obszarach wymienionych w załączniku

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) warunki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE były stosowane w gospodarstwach trzody chlewnej położonych na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji;

b) pojazdy, których używano do przewozu świń lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń pochodzących z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji, były oczyszczane i dezynfekowane natychmiast po każdym przewozie, a przewoźnik dostarczał i przewoził w pojeździe dowód takiego oczyszczenia i dezynfekcji.

Artykuł 18

Wymagania dotyczące przekazywania informacji przez państwa członkowskie

Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa członkowskie na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz o wynikach nadzoru nad afrykańskim pomorem świń przeprowadzonego na obszarach wymienionych w załączniku, jak przewidziano w planach zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacji zdziczałych świń zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE, o których to planach mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji.

Artykuł 19

Zgodność z niniejszą decyzją

Państwa członkowskie wprowadzają zmiany do środków stosowanych w handlu, tak by dostosować je do niniejszej decyzji, oraz odpowiednio i niezwłocznie rozpowszechniają informacje o przyjętych środkach. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych środkach.

Artykuł 20

Uchylenie

Decyzja wykonawcza 2014/178/UE traci moc.

Artykuł 21

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia ►M10 31 grudnia 2019 r. ◄

Artykuł 22

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼**M20**

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. **Estonia**

Następujące obszary Estonii:

— maakond Hiiumaa.

2. **Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

— w novads Bauskas – pagasti Īslīces, Gailīšu, Brunavas i Ceraukstes,

— w novads Dobeles – pagasti Bikstu, Zebrenes, Annenieku, Naudītes, Penkules, Auru i Krimūnu, Dobeles, Berzes, część pagasts Jaunbērzes położona na zachód od drogi P98 i pilsēta Dobele,

— w novads Jelgavas – pagasti Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas i Sesavas,

— w novads Kandavas – pagasti Vānes i Matkules,

— w novads Talsu – pagasti Ģibuļu, Lībagu, Abavas, Sabile, pilsētas Sabile, Talsi i Stende,

— w novads Ventspils – pagasti Vārves, Užavas, Jūrkalnes, Piltenes, Zīru, Ugāles, Usmas i Zlēku, pilsēta Piltene,

— novads Brocēnu,

— novads Jaunpils,

— novads Rundāles,

— novads Stopiņu,

— novads Tērvetes,

— pilsēta Bauska,

— republikas pilsēta Jelgava,

— republikas pilsēta Ventspils.

3. **Litwa**

Następujące obszary Litwy:

— w rajono savivaldybė Jurbarkas – seniūnijos Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus i Juodaičių,

— w rajono savivaldybė Pakruojis – seniūnijos Klovainių, Rozalimo i Pakruojo,

— w rajono savivaldybė Panevežys – część Krekenavos seniūnija położona na zachód od rzeki Nevėžis,

— w rajono savivaldybė Raseiniai – seniūnijos Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojukų i Šiluvos,

— w rajono savivaldybė Šakiai – seniūnijos Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,

— rajono savivaldybė Pasvalys,

— rajono savivaldybė Vilkaviškis,

— rajono savivaldybė Radviliškis,

— savivaldybė Kalvarija,

— savivaldybė Kazlų Rūda,

— savivaldybė Marijampolė.

▼M20

4. **Polska**

Następujące obszary Polski:

w województwie warmińsko-mazurskim:

— gminy Kalinowo i Prostki w powiecie ełckim,

— gmina Biała Piska w powiecie piskim,

w województwie podlaskim:

— gminy Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Łapy i Poświętne w powiecie białostockim,

— gmina Brańsk z miastem Brańsk, gminy Boćki, Rudka, Wyszki, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), miasto Bielsk Podlaski, część gminy Orla położona na zachód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,

— gminy Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk i Perlejewo w powiecie siemiatyckim,

— gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,

— gminy Kołaki Kościelne, Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów w powiecie zambrowskim,

— gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki i Raczki w powiecie suwalskim,

— gminy Sokoły, Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,

— powiat augustowski,

— powiat łomżyński,

— powiat miasta Białystok,

— powiat miasta Łomża,

— powiat miasta Suwałki,

— powiat sejneński,

w województwie mazowieckim:

— gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Sterdyń i Repki w powiecie sokołowskim,

— gminy Korczew, Przesmyki, Paprotnia, Suchożebry, Mordy, Siedlce i Zbuczyn w powiecie siedleckim,

— powiat miasta Siedlce,

— gminy Rzekuń, Troszyn, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,

— gminy Olszanka, Łosice i Platerów w powiecie łosickim,

— powiat ostrowski,

w województwie lubelskim:

— gmina Hanna w powiecie włodawskim,

— gminy Kąkolewnica Wschodnia i Komarówka Podlaska w powiecie radzyńskim,

— gmina Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski, gminy Drelów, Rossosz, Sławatycze, Wisznica, Sosnówka, Łomazy i Tuczna w powiecie bialskim.

CZĘŚĆ II

1. **Estonia**

Następujące obszary Estonii:

— linn Elva,

— linn Võhma,

▼**M20**

— linn Kuressaare,

— linn Rakvere,

— linn Tartu,

— linn Viljandi,

— maakond Harjumaa (wyłączając część valdu Kuusalu położoną na południe od drogi 1 (E20), vald Aegviidu i vald Anija),

— maakond Ida-Virumaa,

— maakond Läänemaa,

— maakond Pärnumaa,

— maakond Põlvamaa,

— maakond Võrumaa,

— maakond Valgamaa,

— maakond Raplamaa,

— vald Suure-Jaani,

— część valdu Tamsalu położona na północny wschód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,

— vald Tartu,

— vald Abja,

— vald Alatskivi,

— vald Haaslava,

— vald Haljala,

— vald Tarvastu,

— vald Nõo,

— vald Ülenurme,

— vald Tähtvere,

— vald Rõngu,

— vald Rannu,

— vald Konguta,

— vald Puhja,

— vald Halliste,

— vald Kambja,

— vald Karksi,

— vald Kihelkonna,

— vald Kõpu,

— vald Lääne-Saare,

— vald Laekvere,

— vald Leisi,

— vald Luunja,

— vald Mäksa,

— vald Meeksi,

— vald Muhu,

— vald Mustjala,

— vald Orissaare,

▼**M20**

— vald Peipsiääre,

— vald Piirissaare,

— vald Pöide,

— vald Rägavere,

— vald Rakvere,

— vald Ruhnu,

— vald Salme,

— vald Sõmeru,

— vald Torgu,

— vald Vara,

— vald Vihula,

— vald Viljandi,

— vald Vinni,

— vald Viru-Nigula,

— vald Võnnu.

2. **Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

— w novads Apes – pagasti Trapenes, Gaujienas i Apes oraz pilsēta Ape,

— w novads Balvu – pagsti Vīksnas, Bērzkalnes, Vectilžas, Lazdulejas, Briežuciema, Tilžas, Bērzpils i Krišjāņu,

— w novads Bauskas – pagasti Mežotnes, Codes, Dāviņu i Vecsaules,

— w novads Daugavpils – pagasti Vaboles, Līksnas, Sventes, Medumu, Demenas, Kalkūnes, Laucesas, Tabores, Maļinovas, Ambeļu, Biķernieku, Naujenes, Vecsalienas, Salienas i Skrudalienas,

— w novads Dobeles – część pagasts Jaunbērzes położona na wschód od drogi P98,

— w novads Gulbenes – pagasts Līgo,

— w novads Jelgavas – pagasti Kalnciema, Līvbērzes i Valgundes,

— w novads Kandavas – pagasti Cēres, Kandavas, Zemītes i Zantes, pilsēta Kandava,

— w novads Preiļu – pagasts Saunas,

— w novads Raunas – pagasts Raunas,

— w novads Riebiņu – the pagasti Sīļukalna, Stabulnieku, Galēnu i Silajāņu,

— w novads Rugāju – pagsts Lazdukalna,

— w novads Smiltenes – pagasti Brantu, Blomes, Smiltenes, Bilskas i Grundzāles oraz pilsēta Smiltene,

— w novads Talsu – pagasti Ķūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu, Strazdes, Lubes, Īves, Valdgales, Laidzes i Ārlavas, pilsēta Valdemārpils,

— w novads Ventspils – pagasti Ances, Tārgales, Popes i Puzes,

— novads Ādažu,

— novads Aglonas,

— novads Aizkraukles,

— novads Aknīstes,

— novads Alojas,

— novads Alūksnes,

▼**M20**

— novads Amatas,

— novads Babītes,

— novads Baldones,

— novads Baltinavas,

— novads Beverīnas,

— novads Burtnieku,

— novads Carnikavas,

— novads Cēsu,

— novads Cesvaines,

— novads Ciblas,

— novads Dagdas,

— novads Dundagas,

— novads Engures,

— novads Ērgļu,

— novads Garkalnes,

— novads Iecavas,

— novads Ikšķiles,

— novads Ilūkstes,

— novads Inčukalna,

— novads Jaunjelgavas,

— novads Jēkabpils,

— novads Kārsavas,

— novads Ķeguma,

— novads Ķekavas,

— novads Kocēnu,

— novads Kokneses,

— novads Krāslavas,

— novads Krimuldas,

— novads Krustpils,

— novads Lielvārdes,

— novads Līgatnes,

— novads Limbažu,

— novads Līvānu,

— novads Lubānas,

— novads Ludzas,

— novads Madonas,

— novads Mālpils,

— novads Mārupes,

— novads Mazsalacas,

— novads Mērsraga,

— novads Naukšēnu,

▼**M20**

— novads Neretas,

— novads Ogres,

— novads Olaines,

— novads Ozolnieki,

— novads Pārgaujas,

— novads Pļaviņu,

— novads Priekuļu,

— novads Rēzeknes,

— novads Rojas,

— novads Ropažu,

— novads Rūjienas,

— novads Salacgrīvas,

— novads Salas,

— novads Salaspils,

— novads Saulkrastu,

— novads Sējas,

— novads Siguldas,

— novads Skrīveru,

— novads Strenču,

— novads Tukuma,

— novads Valkas,

— novads Varakļānu,

— novads Vecpiebalgas,

— novads Vecumnieku,

— novads Viesītes,

— novads Viļakas,

— novads Viļānu,

— novads Zilupes,

— republikas pilsēta Daugavpils,

— republikas pilsēta Jēkabpils,

— republikas pilsēta Jūrmala,

— republikas pilsēta Rēzekne,

— republikas pilsēta Valmiera.

3. **Litwa**

Następujące obszary Litwy:

— w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Kavarskas, Kurkliai oraz część Anykščiai położona na południowy zachód od drogi nr 121 i nr 119,

— w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Šilų, Bukonių oraz w Žeimių seniūnija – wsie Biliuškiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,

— w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių i Zapyškio,

▼M20

— w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnijos Josvainių i Pernaravos,

— w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio oraz część Krekenavos seniūnija położona na wschód od rzeki Nevėžis,

— w rajono savivaldybė Prienai – seniūnijos Veiverių, Šilavoto, Naujosios Ūtos, Balbieriškio, Ašmintos, Išlaužo, Pakuonių,

— w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonių, Dieveniškių,

— w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,

— w rajono savivaldybė Vilnius – części seniūnija Sudervė i Dūkštai położone na północny wschód od drogi nr 171, seniūnijos Maišiagala, Zujūnų, Avižienių, Riešės, Paberžės, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Sužionių, Buivydžių, Bezdonių, Lavoriškių, Mickūnų, Šatrininkų, Kalvelių, Nemėžių, Rudaminos, Rūkainių, Medininkų, Marijampolio, Pagirių i Juodšilių,

— miesto savivaldybė Alytus,

— w rajono savivaldybė Utena – seniūnijos Sudeikių, Utenos, Utenos miesto, Kuktiškių, Daugailių, Tauragnų, Saldutiškio,

— w rajono savivaldybė Alytus – seniūnijos Pivašiūnų, Punios, Daugų, Alovės, Nemunaičio, Raitininkų, Miroslavo, Krokialaukio, Simno, Alytaus,

— miesto savivaldybė Kaunas,

— miesto savivaldybė Panevėžys,

— miesto savivaldybė Prienai,

— miesto savivaldybė Vilnius,

— rajono savivaldybė Biržai,

— savivaldybė Druskininkai,

— rajono savivaldybė Ignalina,

— rajono savivaldybė Lazdijai,

— rajono savivaldybė Kupiškis,

— rajono savivaldybė Molėtai,

— rajono savivaldybė Rokiškis,

— rajono savivaldybė Širvintos,

— rajono savivaldybė Švenčionys,

— rajono savivaldybė Ukmergė,

— rajono savivaldybė Zarasai,

— savivaldybė Birštonas,

— savivaldybė Visaginas.

4. **Polska**

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

— gmina Dubicze Cerkiewne, części gmin Kleszczele i Czeremcha położone na wschód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,

— gmina Rutki w powiecie zambrowskim,

— gmina Kobylin-Borzymy w powiecie wysokomazowieckim,

— gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,

▼**M20**

— część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), część gminy Orla położona na wschód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,

— powiat sokólski,

w województwie lubelskim:

— gminy Piszczac i Kodeń w powiecie bialskim.

CZĘŚĆ III

1. **Estonia**

Następujące obszary Estonii:

— maakond Jõgevamaa,

— maakond Järvamaa,

— część valdu Kuusalu położona na południe od drogi 1 (E20),

— część valdu Tamsalu położona na południowy zachód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,

— vald Aegviidu,

— vald Anija,

— vald Kadrina,

— vald Kolga-Jaani,

— vald Kõo,

— vald Laeva,

— vald Laimjala,

— vald Pihtla,

— vald Rakke,

— vald Tapa,

— vald Väike-Maarja,

— vald Valjala.

2. **Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

— w novads Balvu – pagasti Kubuļu, Balvu i pilsēta Balvi,

— w novads Daugavpils – pagasti Nīcgales, Kalupes, Dubnas i Višķu,

— w novads Gulbenes – pagasti Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes, Stāmerienas, Tirzas, Druvienas, Rankas, Lizuma i Lejasciema oraz pilsēta Gulbene,

— novads Jaunpiebalgas,

— w novads Raunas – pagasts Drustu,

— w novads Smiltenes – pagasti Launkalnes, Variņu i Palsmanes,

— w novads Apes – pagasts Virešu,

— w novads Rugāju – pagasts Rugāju,

— w novads of Preiļu – pagasti Preiļu, Aizkalnes i Pelēču, pilsēta Preiļi,

— w novads Riebiņu – pagasti Riebiņu i Rušonas,

— novads Vārkavas.

▼M20

3. **Litwa**

Następujące obszary Litwy:

— w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Debeikių, Skiemonių, Viešintų, Andrioniškio, Svėdasų, Troškūnų, Traupio oraz część seniūnija Anykščių położona na północny wschód od drogi nr 121 i nr 119,

— w rajono savivaldybė Alytus – seniūnija Butrimonių,

— w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos oraz, w seniūnija Žeimiai – wsie Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai i Žeimių miestelis,

— rajono savivaldybė Kaišiadorys,

— w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos i Neveronių,

— w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnija Pelėdnagių, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,

— w rajono savivaldybė Prienai – seniūnijos Jiezno i Stakliškių,

— w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Miežiškių i Raguvos,

— w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos i Kalesninkų,

— w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos i Vydenių,

— w rajono savivaldybė Vilnius – części seniūnija Sudervė i Dūkštai położone na południowy zachód od drogi nr 171,

— w rajono savivaldybė Utena – seniūnijos Užpalių, Vyžuonų i Leliūnų,

— savivaldybė Elektrėnai,

— miesto savivaldybė Jonava,

— miesto savivaldybė Kaišiadorys,

— rajono savivaldybė Trakai.

4. **Polska**

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

— powiat grajewski,

— powiat moniecki,

— gminy Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew, Narewka i części gmin Czeremcha i Kleszczele położone na zachód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,

— gminy Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja, Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,

w województwie mazowieckim:

— gminy Sarnaki, Stara Kornica i Huszlew w powiecie łosickim,

w województwie lubelskim:

— gminy Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie i Terespol z miastem Terespol w powiecie bialskim,

— powiat miasta Biała Podlaska.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

— wszystkie regiony Sardynii.